

животъятъ що ни харізовашъ, нѣ ще славословиме, и возвеличиме ѿмето ти предъ сѣчките Персидски Господари, и при Даріа. Александръ като чълъ тѣмъ, повелѣлъ да напишатъ отвѣтъ на Даріа.

АЛЕКСАНДРЪ ПРАЩА ОТВѢТЪ НА ДАРІА.

Александръ царь на-царѣтата, съ благодатьта на-вышнаго, на царь Даріа Персидскій. Писмото ти пріѣхъ, въ което не писувашъ както подобае на царството ти, и на честьта ти, но безчино, и горделиво, което не ти е прилично. Дѣмашъ защо самъ обладалъ западните царства, и самъ ги развалилъ. Да знаешъ какъ всѣкъ человекъ отъ ниските вѣскачѣвасе на высоките, защо първо обладахъ западъ, а сега ѿдемъ на ѿстокъ. Острашавашъ ме защо нѣма никой да ти сѣдѣ насрѣща, и дѣмашъ какъ азъ ѿдемъ само съ Македонците, които назовавашъ крадцы и гравители. Не дерзай да ѿлѣзнешъ само съ Персите предъ мене на бѣи, за да не ѿгрѣбишъ животъятъ си. Поклонѣ ми се за да ѿмашъ сѣчка Персія.

ДАРІИ СЕ РАЗГНѢВАВА НА АЛЕКСАНДРА.

Царь Даріи като видѣлъ писмото Александрово, разгнѣвилъ се много, и рѣкълъ на вѣстниците: Знаете ли колко години е Александръ сега, какъ въ оумъ, и колко войска ѿма; отвѣщали вѣстници-